

PARAL·LEL

LA REVISTA DEL PARAL·LEL, EL CARRER DE BARCELONA • LA CALLE DE BARCELONA • THE STREET OF BARCELONA

www.zonasec.cat

Pepe Escamillo

Estrella del Paral·lel dels 60

Creador de la frase més contundent de l'època: "Yo soy el rey del Paralelo, los demás son mis lacayos" (pàg. 4)

**L'Arnau
Gallery**

**L'art del
muralisme**
(pàg. 6)

**Entrevista
Ven'nus**
(pàg. 8)

**El conte
del mes**
El discurs
(pàg. 14)

JOYERIA BARC
FINE COLLECTION

Compro oro, plata, relojes de 1^{ras} marcas, monedas, lingotes, papeletas de empeño y móviles

93 001 00 00

63 344 96 24

@barcjoyeria

¡VISÍTANOS!

FINIS
A 40€ PER
GRAM
D'OR

JOYERÍA BARC, tu joyería de confianza en Barcelona

JOYERÍA BARC (Rda. Sant Pau, 79, esq. Manso) • **JOYERÍA LA FAMA** (Paral·lel, 97)

APUESTAS DEPORTIVAS

MINI CASINO

ABIERTO TODOS LOS DÍAS DE
9,00 A 4,00 DE LA MADRUGADA

APOLO

NOU DE LA RAMBLA, 109-111 • PARAL·LEL, 61
TEL. 93 329 01 28

Sumari

- Editorial pàg. 3
- Històries del Paral·lel pàg. 4
- Mural a l'Arnau pàg. 6
- L'Entrevista pàg. 8
- La foto retro pàg. 10
- L'Espai tecnològic pàg. 11
- Cartellera de teatre pàg. 12
- Escola Pia Sant Antoni pàg. 13
- El conte del mes pàg. 14

Editorial

La família i l'estat

Des de temps immemorials la família ho era tot. Quan una persona emmalaltia, la família se n'ocupava. Quan una persona envellia, la família i els fills eren el seu pla de pensions. Quan uns pares morien, la família s'ocupava dels orfes. Per construir una casa o un nou estable, la família donava un cop de mà. A l'hora de casar-se, la família acceptava o refusava el nou cònjuge que hauria de formar part indissoluble de la família. I si sorgia un conflicte important o violent amb un altre clan, la família hi intervenia.

La Revolució Industrial i la creació dels estats moderns van canviar-ho tot en unes dècades. L'estat ens va convertir en "individus" i ja ens podiem casar amb qui volguéssim sense demanar permís als pares, marxar del clan familiar i anar a treballar on més ens agradés. L'estat modern era una oportunitat que no es podia rebutjar. Ofereix ensenyament, assistència sanitària, justícia, pensions, préstecs, benestar, vivenda, protecció i s'ha convertit en el pare i la mare de tots nosaltres, i ja no es pot viure fora de la seva omnipresència.

Malgrat les imperfeccions que s'observen, i en són moltes, qui més ha guanyat amb el canvi del poder de la família al poder de l'estat ha estat la dona, ja que també va passar a ser considerada "individu". Va costar, ha costat, però la dona es va alliberar de la família de caire medieval, de la qual n'era una propietat, una esclava. Ja podia casar-se amb qui volgués, passar a tenir drets econòmics i divorciar-se o viure sola. La lluita per tal d'aconseguir un estat més just, igualitari i feminista ha de continuar... I falta un bon tros!

redpiso
Servicios Inmobiliarios

Relájate

Nos ocupamos de todo el proceso de venta de tu vivienda

LLÁMANOS... VALORACIONES GRATUITAS

REDPISO ESTUDIO NUEVO SANT ANTONI
C/ Calàbria nº16, Tienda 1
Tel. 664 689 452 / 93 611 23 80 / santantoni@redpiso.es

Edita: Gràfiques Sertsem, SL • **Dipòsit Legal:** B-7596/2012 • **Tirada:** 5.000 exemplars
Carrer Tamarit, 134, 2n, 2a • 08015 Barcelona • Telèfons: **699 73 97 79** / 93 451 12 92
E-mail: zonasec@hotmail.com • **www.zonasec.cat** • **Direcció:** Enric Mestres
Redacció: David García Mateu, Barbara Kiessling, Enric Mestres • **Xarxes:** Elisenda Mestres
Col·laboradors: Toni Oller, Enric H. March, Víctor Carbonell, Paco Pàmies, Xavier Theros, Roberto Román
Fotografia: Redacció • **Maquetació:** Enric Mestres (GSSL)
PUBLICITAT: **Francisco Rojo: Tel. 616 25 63 43 (de 17 a 24h)**
zonasec@hotmail.com / Enric: 699 73 97 79 / Lourdes: 622 75 13 22
PARAL·LEL OH! No es fa responsable de les opinions publicades en aquesta revista.

Aquesta publicació
forma part de:

Històries del Paral·lel

Pepe Escamillo

“Yo soy el rey del Paralelo, los demás son mis lacayos”

A l'escenari actuava com una autèntica diva que no deixava que absolutament ningú li fes ombra

Va compartir amb Johnson el gruix de la fama d'una de les èpoques més daurades del Paral·lel

Pepe Escamillo, gran figura d'El Molino dels anys 60

Josep Pons i Ortiz, conegut amb el nom artístic de Pepe Escamillo (Barcelona, 1920-1987), va ser un artista de varietats català. Va actuar al Paral·lel barceloní d'on va ser primera estrella. El pseudònim d'Escamillo l'havia manllevat d'un personatge de l'òpera de Bizet, *Carmen*. De petit havia viscut al barri de la Barceloneta. Als anys 50 va entrar a treballar a El Molino i va ser una de les figures més cèlebres d'aquest local durant la dècada dels anys 60. Escamillo es va iniciar com a artista als 17 anys fent cafè-teatre i cantant sarsuela, però aviat va descobrir que fer espectacles per a gais li podia aportar més beneficis.

Perseguit per la censura

Darrere del seu gran èxit va haver-hi una llarga història de prohibicions que van arribar a obligar-lo a exiliar-se cap al 1955. Encara que va ser una de les estrelles d'El Molino, va actuar també al Teatre Victòria i va viatjar a Amèrica per actuar amb Xavier Cugat. Allà on anava omplia totes les sales, va ser un gran ídol, i un personatge estimat per aquells que el van conèixer.

Després d'un espectacle censurat en el qual es ridiculitzava al Tenorio, *Don Joan Tiroño*, va haver de marxar a París i Hamburg on va participar com a *boy* en diversos espectacles de varietats. Segons va

informar més tard *El País*, va arribar a protagonitzar números de *striptease* en diverses ciutats alemanyes.

El seu retorn a Barcelona va ser triomfal, convertint-se en un ídol. Ningú com ell sabia burlar la censura, jugant sempre amb una identitat “marica” que va complicar la feina a la rància censura franquista. Però les majors multes que va patir el teatre del Paral·lel no van ser per la poca roba de les vedets, ni pels comentaris picants dels seus artistes, van ser perquè l'Escamillo intentava sempre parlar en català, segons va explicar la propietària del local, Doña Fernanda, que recordava a les seves memòries que pagava gairebé més multes pels comentaris en llengua catalana d'Escamillo que pels recatats *stripteases* de les seves vedets.

Una personalitat molt forta

Encara que tenia fama de ser solidari amb els seus amics, a l'escenari actuava com una veritable diva. No es deixava envoltar per cap *boy* que pogués fer-li ombra. Escamillo, per exercir el seu “art” no dubtava a trepitjar a qualsevol que se li acostés. La modèstia no era la seva major virtut: “Yo soy el rey del Paralelo, eso lo puedo decir porque es cierto, todos los que dicen que

Pepe Escamillo, en el cim de la seva fama, era nomenat com "l'alma 'mariquita' del Paral·lel"

La majoria de multes que va patir no van ser per la poca roba de les vedets, ni pels comentaris picants, van ser perquè intentava sempre parlar en català

Fama compartida amb Johnson

Mural col·laboratiu a la façana del Teatre Arnau

L'Arnau Gallery presenta la col·laboració entre dos representants de la nova generació del muralisme: Lidia Cao (Galícia) i Slim Safont (Catalunya)

L'Arnau Gallery és un projecte mural amb caràcter rotatiu ubicat en un espai emblemàtic del Paral·lel: l'antic Teatre Arnau. Està dirigit i produït per Difusor i Street Art Barcelona. Les activitats de l'Arnau Gallery donen suport a la Plataforma Recuperem el Teatre Arnau. Aquest any 2024 ha començat amb un mural d'un parell d'artistes de primera fila: la gallega Lidia Cao i el català Slim Safont.

Lidia Cao

Neix a Santiago de Compostel·la el 1997. Tècnica Superior en Il·lustració per l'EASD Pablo Picasso de la Corunya. Des de petita dibuixava els llibres i cobria qualsevol superfície amb el bolígraf. Es va interessar pel dibuix de figures i rostres, analitzant les expressions humanes. Mai no ha assistit a classes particulars i es considera autodidacta. Va ser el 2016 quan el muralisme va aparèixer al seu camí gràcies a tallers d'iniciació a partir dels quals va començar a explorar nous mons. Li encanta crear volum mitjançant simples línies. La seva

Fotos: Arnau Gallery

Els muralistes Lidia Cao i Slim Safont

paleta és en gran part monocromàtica, utilitzant també colors desaturats i poc estridents. Participa en diversos festivals de muralisme per tota la península. Actualment treballa com a il·lustradora *freelance* i artista mural.

Slim Safont

Nil Safont, més conegut com a Slim Safont, va néixer el 1995 a Berga. Amb dotze anys ja es va endinsar, d'una manera instintiva, al món de l'art urbà. És graduat en Belles Arts a la Universitat de Barcelona. Actualment treballa a temps complet com a muralista i pintor, les seves obres es poden trobar a diverses poblacions de Catalunya o Espanya, però també han arribat a diverses ciutats dels Estats Units, Itàlia, Bèlgica, Rússia, França, Bielorússia o Kosovo entre altres, convertint a Slim Safont en un artista conegut a nivell internacional. **REDACCIÓ**

El mural en un moment de la seva creació

**APLICACIONS
ENGINYERIA
ELECTROMÈDICA 98, S.A.**

**DIAGNÒSTIC PER IMATGE
RAIGS X • VETERINÀRIA • PODOLOGIA
DENTAL • ELECTROMEDICINA**

Puríssima Concepció, 7, baixos
08004 Barcelona

Tels. 93 441 91 03 - 607 574 813
E-mail: aee98sa@gmail.com

CERVESES VINS VERMUTS

BAR CALDERS

C/PARLAMENT 25 SANT ANTONI BARCELONA

UNA SOCIETAT MÉS LLIURE, ENDAVANT

**TENIM CLARA LA NOSTRA DESTINACIÓ
I AVANCEM A TOTA VELOCITAT.**

Negociació de govern a govern.
Indults, amnistia, desjudicialització
i un futur decidit en llibertat.

Generalitat
de Catalunya

sempre
endavant

L'entrevista

Ven'nus

(Compositora i cantant)

"En el meu projecte sempre vull donar-li el pes que s'escau a tenir un bon missatge"

La compositora i cantant Valèria Núñez Saurí (Sabadell, 2000), coneguda artísticament com a Ven'nus, és una de les veus que ha irromput en els últims anys dins del panorama musical català, amb uns sons i unes lletres íntimes, melancòliques però també optimistes.

On neixes, com et cries?

Vaig néixer el 2000, per tant, tinc vint-i-tres anys. A Sabadell, a una família on som cinc persones. I puc dir que m'he criat en aquesta ciutat plena de cultura.

Què està passant a Sabadell amb la cultura? Flashy Ice-Cream, 31FAM, Ven'nus...

Jo crec que ens fem de referents les unes a les altres. Per exemple, amb els de 31FAM anàvem junts al Batxillerat i vam coincidir uns anys. Ens trobàvem i comentàvem la jugada. Al final s'acaba generant una comunitat local.

I quan comences a veure que això de la música podia ser el teu camí?

Quan era petita tenia més clar que volia fer música, que no pas durant l'adolescència... O ara, per exemple. També abans ho veia més com un somni més idíl·lic... També he viscut amb referents a casa; la meva mare cantava i el meu pare feia música.

Però al final, el somni es va fer realitat i vas poder fer música. Et presentes en públic cap a l'any 2020, durant el confinament, en una època d'incertesa. Per què vas decidir fer-ho llavors?

"Confinament" és una paraula horrorosa, fa bastant d'angúnia. El 2020, com que estàvem tancats a casa, vaig estar a una zona de confort, encara que no ens vinqués de gust. Podies estar tota l'estona amb tu mateixa.

I creus que arran de la pandèmia, dels temes dels

Foto: El Monocle

La cantant sabadellenca Ven'nus

quals tu parles, de les teves cançons, potser ara estan més acceptats que fa uns anys? Emocions, salut mental...

Crec que funciona una mica com les modes, no? De què està de moda parlar ara? Si tothom parla de la vulnerabilitat i està més acceptat, doncs xerrem des d'aquest punt de vista. Jo realment fa tres anys que m'hi he posat una mica més seriosament, i m'he plantejat fer música, i veig que hi ha hagut molts canvis de temàtica.

Una de les coses que més interessa dels artistes és com feu les cançons, com treballes tu? Primer la melodia, primer el missatge...

En el meu projecte he provat molt el tema de la lletra, el missatge. Sempre vull donar-li el pes que crec que s'escau a tenir un bon missatge en una cançó. Per tant, d'alguna manera, sempre començo escrivint i després ho acabo transformant en la melodia que crec. Acabo posant banda sonora als meus sentiments.

Alguns t'han etiquetat com a 'sad girl'. Et recrees en la tristesa o és un estat d'ànim que t'ajuda a comprendre?

Quan estic inspirada, quan estic trista, penso... Bua! "Se viene temón". Intento trobar aquests moments per estar sola, però perquè crec que és una bona manera de canalitzar la tristesa. Si estic fent una cançó, m'agrada molt el que escric, i passo d'estar trista a estar contenta perquè la lletra que acabo de fer m'agrada. I això fa que sigui com una musico-teràpia, és bastant guai.

El 2021 publicaves 'El Naixement', com a porta de presentació del teu projecte artístic, i el 2023 surt l'àlbum 'Bocaterrosa'. Quin recorregut hi ha entre aquests dos universos?

El primer era una mica d'experimentació, i conèixer una mica el panorama també, perquè no sabia on m'estava posant. No hi havia un panorama de la meva edat quan vaig treure *El Naixement* i no sabia molt bé com aniria. En el camí de *Bocaterrosa* ja coneixia més gent, el panorama, els artistes que entraven en joc... I jo m'he trobat una mica a nivell estilístic.

Els últims tres anys han estat el boom de la música en català. Per què creus que ha passat això ara, i si creus que potser només ha sigut una evolució generacional?

Avui tothom té els recursos electrònics més a l'abast, i la música electrònica està en un moment molt alt, i es pot fer des de casa. Tot i que potser no tothom té un missatge o res a dir, però tothom pot fer-ho. La gràcia seria que tothom que realment s'ho mereix o que té alguna cosa important a dir s'hi pogués dedicar i no al contrari. La gràcia seria aquesta, que hi hagués una mica de tria, d'una manera natural i orgànica i que fos lògic. Perquè a vegades hi ha gent que s'hi dedica i no té molta cosa a aportar.

“Jo crec que la meva música sí que té un punt polític. Parlar de l'amor és una forma també de parlar de la política i de com ens relacionem i de causes socials...”

I us molesta que us posin a tots al mateix sac pel simple fet de fer música en català?

Em fa gràcia que el gènere del Spotify sigui música en català. Però potser canviarà, perquè últimament s'estan fent bastantes coses bones i no tothom escolta un tipus de música en català com abans, com podia ser la rumba catalana. De moment falta vocabulari.

La música en català s'ha despolititzat una mica. La teva música està compromesa políticament?

Jo crec que cada persona té els seus ideals, i és l'encarregada d'escriure i posicionar-se. I això ja és fer política, no? Jo crec que la meva música sí que té un punt polític. Parlar de l'amor és una forma també de parlar de la política i de com ens relacionem i de causes socials... Però abans era més explícit, i ara no tant.

Parlant de diners, una artista com la Ven'nus pot dedicar-se exclusivament de la música?

Jo crec que si entres en joc d'una manera més activa amb el marxandatge, per exemple, i acabes fent un gir de tot plegat, llavors sí que pots. Al final, el que dona més diners són els concerts, però sí que hi ha molta precarietat. Jo crec que sí que puc viure d'això. El que passa és que jo continuo tenint una feina des de fa temps, i la mantinc perquè m'agrada i també perquè aprenc molt.

I ara que estàs preparant un nou EP, creus que les xarxes socials juguen un pes important en la carrera d'un artista? Perquè molts cops es fa viral abans la cançó per TikTok que el mateix àlbum.

El concepte de viralització no m'ha acabat influint gaire, o si més no encara no he connectat. Prefereixo anar fent el meu procés i crear una estratègia envers el material que ja està fet. Crear una estratègia abans de fer una cançó no va amb mi, perquè crec que les lletres no tindrien cap sentit. Almenys per a mi, no m'agrada forçar una situació que no he sentit.

A la cançó 'Nena' escoltem com la Ven'nus fa una mica de retrospectiva i li parla la seva jo del passat, li expliques moltes coses. Què li diries a la Ven'nus del futur, a la Ven'nus d'aquí a uns anys?

No m'ho he plantejat, però jo crec que li diria que segueixi amb aquesta pau interior que és la cosa més important del món, que tothom va súper estressat per la vida, però realment els únics moments en què estàs feliç és quan et sents bé plenament i això és una cosa que no vull perdre mai, perquè ho estic aconseguint ara i em fa extra feliç. **ESTEVE VALLMAJOR**

O Meu Lar

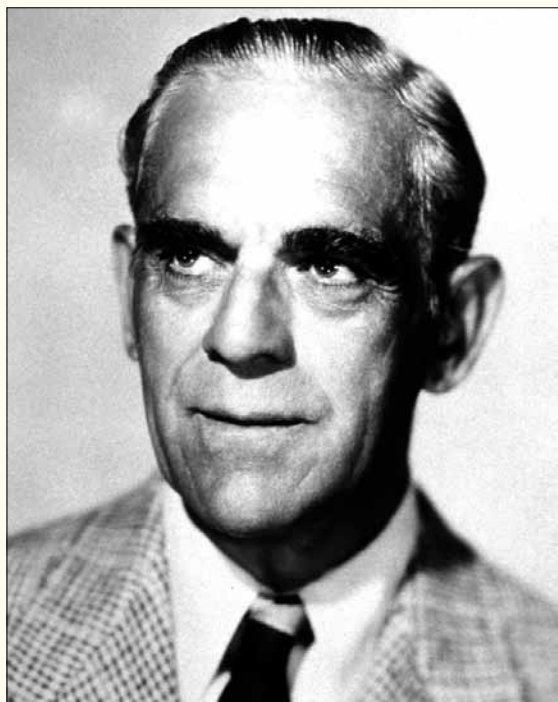
Al barri des de 1989

Braseria
Cuina a la vista, amb brasa natural
Cloïsses, pop a la gallega, gambes, padrón, calamarcets...
Carns gallegues i peix

Horari: de 13 a 16,30 i de 20 a 23 h. / Tancat: dimarts i diumenge nit
Margarit, 24 (Poble-sec) • Tel. 93 329 70 74
TAMBIÉN PARA LLEVAR!
www.omeular.es

La foto retro (Boris Karloff)

William Henry Pratt (Londres, 1887-Sussex, 1969), conegut com a Boris Karloff, va ser un actor britànic famós pels seus papers en pel·lícules de terror, sent el més famós el del monstre de Frankenstein. En la vida personal es va casar sis vegades però la premsa rosa no en va escriure gaire

'Frankenstein' és una pel·lícula de terror gòtic de 1931 produïda per Universal Pictures i dirigida per James Whale. És una adaptació de la novel·la 'Frankenstein o el modern Prometeu' de Mary Shelley. Es tracta d'un monstre estranyament espantós, grotesc i inhumà encarnat per Boris Karloff

Marilyn Harris, la nena que apareix a la pel·lícula i que Frankenstein mata de manera accidental, parlava meravelles de Karloff. L'interpret la va cuidar i protegir durant tot el rodatge. Karloff va ser una persona dedicada als nens durant tota la vida. En moltes ocasions va aprofitar la seva popularitat per visitar hospitals i recolzar els petits que estaven malalts

Sense sospitar que aquella cinta el convertiria en una estrella, Karloff va patir interminables sessions de maquillatge per transformar-se en el monstre ideat per Mary Shelley. La idea d'aquest 'look' va ser d'un geni del maquillatge, Jack Pierce, a qui la pel·lícula li deu molt. També va crear l'home llop, amb la camisa esquingada i la cara coberta de pèl

L'Espai tecnològic

Els alts costos de la Intel·ligència Artificial

Som a l'època de la Intel·ligència Artificial (IA). Tothom parla de coses com el ChatGPT, que pot generar imatges que semblen reals, o tecnologies que poden canviar persones en vídeos (conegudes com a *deep-fakes*).

Però aquesta tecnologia increïble té un cost alt en energia, diners i impacte ambiental. Per exemple, segons Meta, l'empresa que posseeix Facebook, es preveu que la demanda d'energia per a aplicacions d'IA el 2024 serà equivalent a la producció de dues centrals nuclears. I això és només l'inici de l'era de la IA.

En comparació, el cervell humà, que és més potent en molts aspectes que la IA, només consumeix uns 20 watts per hora, que és poc més que una bombeta LED de baix consum. La diferència és enorme i els científics s'han adonat d'això.

La construcció d'ordinadors 'cervell'

El motiu del consum energètic elevat és que la IA actual imita les neurones del cervell (el que anomenem xarxes neuronals) amb programes informàtics potents que funcionen en ordinadors normals, és a dir, els PC que tots coneixem, però molt més potents. Per posar-ho en perspectiva, és com si conduíssim

camions de la mida de trens per la ciutat. La conseqüència seria un col·lapse, amb els camions-tren constantment aturant-se i arrancant en semàfors i cruïlles, consumint molt gasoil i contaminant molt més. No és l'entorn més adequat per a aquesta tasca.

La solució que han trobat els científics és dissenyar directament ordinadors o xips que imitin el comportament del cervell humà. Això es coneix com a computació neuromòrfica i és més òptim ja que les neurones funcionen de manera diferent als ordinadors normals: intercanvien múltiples i

simultànies senyals elèctriques de baixa intensitat de manera més lenta però molt més eficient.

Ja existeixen xips, com el Loihi d'Intel o el Deep North d'IBM, que tenen un rendiment alt i un consum baix. Aquests xips s'utilitzen, per exemple, en drons per a tasques com el reconeixement d'imatges per lluitar contra la sequera o per controlar els cultius, ja que són molt més eficients i utilitzen molta menys bateria que un xip normal.

Amb aquesta tecnologia emergent trobarem que la IA cada cop ens ajudarà més en tasques que millorin la qualitat de vida. **VÍCTOR CARBONELL (@megavictor)**

El chip neuromòrfic Loihi d'Intel simula l'estructura i el funcionament d'un cervell humà

Paddock®
MOTARD BAR CON TERRAZA
de martes a jueves de 18 a 2h
viernes y sábado de 18 a 3h • domingo de 18 a 2h
BUENA CERVEZA Y BUENA MÚSICA
Celebrando **30 años** de buenos momentos
en vuestra compañía ¡GRACIAS!
Av. Paral·lel, 92 Tel. 93 329 51 42

farmacia
 Elkano70
DERMOCOSMÉTICA INFANTIL
CUIDADO CAPILAR SPD
(Servicio Personalizado Dosificación)
OBERT 12 HORES
Dilluns a Divendres 8.30-20.30
Dissabtes 9.00-14.00
Elkano, 70 (esquina Radas) - 08004 Barcelona
Tels. 93 441 60 91 / 650 48 31 57
farmaciaelkano70@gmail.com

Cartellera de Teatre al Paral·lel

TEATRE CONDAL www.teatrecondal.cat

Escape Room 2 (fins a l'1 d'abril)

Gordas (fins al 18 de març)

TEATRE VICTÒRIA www.teatrevictoria.com

El mago Pop (fins al 24 de març)

TEATRE APOLO www.teatreapolo.com

La historia interminable (fins al 7 d'abril)

DAU AL SEC www.daualsecartsceniques.cat

El camí del cec (o de Tebes a Colonos) (13 a 19 de març)

PARAL·LEL 62 www.paral-lel62.cat

Christina Rosenvinge (dijous 14 de març)

La Sotana en directe (dimarts 19 de març)

Medina Azahara (diumenge 24 de març)

Centre Cultural Albareda www.ccalbareda.cat

Do d'acords (concert) (19 de març)

Juliette Robles (concert) (13 d'abril)

TEATRE TANTARANTANA www.tantarantana.com

Murmut (fins al 10 de març)

Meta (del 7 al 17 de març)

RCE
STUDIOS
106.9FM

La Ràdio Catalana de la Cultura i l'Esport

La ràdio que t'envolta

Telèfon de directe: 93 468 55 55

SE ABRE EL TELÓN, todos los viernes de 17h a 18h
en **RCE 106.9FM** y por internet: www.rce.cat

El espacio de radio **SE ABRE EL TELÓN** està dirigit i presentat per
LINO RUÍZ. Un programa especialitzat en la crítica de teatre, musical y
cine. Regalamos entradas de teatro y conciertos musicales.

Visiteu la web del

zonasec

El diari del Poble-sec

www.zonasec.cat

LAS MAÑANITAS
TexMex • Comida Mexicana

Gran Via Corts Catalanes, 715 (esq. Sicília) • Metro: Monumental
Tel. 93 231 22 20 - 618 606 572 • www.lasmananitas.es
A los clientes que vengan del Paral·lel ¡CHUPITO GRATIS!

Escola Pia Sant Antoni

Els ambients a Infantil: Tria, juga, gaudeix i aprèn

Descobreix com els ambients d'aprenentatge dels nostres tres cursos d'infantil s'uneixen per crear una experiència educativa emocionant i enriquidora!

Què són els ambients? Són experiències d'aprenentatge globalitzades on el protagonista és l'infant.

Com es duen a terme? L'infant és el constructor del seu propi aprenentatge a partir del joc, la investigació i els vincles que estableix amb els companys. Totes i tots exploren amb llibertat segons els seus interessos i motivacions. L'escola compta amb diferents espais on les mestres han preparat els materials i recursos necessaris disposats d'una manera acurada i atractiva als ulls de les nenes i els nens. D'aquesta manera elles i ells se senten convidats a actuar i explorar, a tocar, a jugar i a aprendre. Aquests espais conviden a jugar i ofereixen moltes possibilitats d'aprenentatge.

Quin és el paper de les mestres? Acompanyar els infants respectant el seu moment evolutiu. Les agrupacions són heterogènies on hi ha alumnat de P3 a P5

Foto: Escola Pia

agrupat per interessos. Aquestes permeten que alumnat de P5 ajudi al de P3 amb total llibertat. Aquest aprenentatge es fa més significatiu com més espontàniament apareix el vincle entre l'alumnat. Ensenyen als petits i aprenen explicant. A l'Escola Pia Sant Antoni podeu trobar els següents ambients: científic, llum, ombres, minims, artístic i el de joc simbòlic.

ESCOLA PIA SANT ANTONI

Per a més informació: www.santantoni.escolapia.cat

soyma
SERRALLERIA

C/ Parlament, 35 – Barcelona 08015
93 441 08 66 ☎ 93 443 99 77

URGENCIAS 629 31 65 11

ORIGINAL
WINE SHOP
BARCELONA

Comandes a domicili a partir de 20 euros ☎ **682 373 355**

Celler de Ronda

Vins • Licors • Caves • Cerveses Artesanes

Carrer Manso, 72 - 08015 Barcelona
E-mail: cellerderonda@gmail.com
Facebook: [celler de Ronda Barcelona](https://www.facebook.com/cellerderonda)

UNA GRAN EDUCACIÓ ÉS PER A TOTA LA VIDA

Vens a fer un tomb?

Infantil - Primària - ESO

Podeu visitar l'escola concertant cita al QR

santantoni@escolapia.cat www.santantoni.escolapia.cat
934.410.605 Ronda Sant Pau, 72

Escola Pia Sant Antoni

El conte del...

El discurs

L'escriptor del barri, Isaac Cortés, ens ha enviat un conte on ens parla d'aquells consells tan assenyats del pare...

Els músics han acabat amb el *Cant dels ocells*. És el teu torn. Sabies que t'ho demanarien a tu, fins i tot havies redactat un esbós del discurs a l'avió, quan tot estava dat, però encara sense beneir. Et cou molt que no t'hagis pogut acomiadar d'ell. Maleïts viatges. Maleïts avions. Maleïts aeroports. Quan afrontes l'esglaó de la tarima, recordes el que ell sempre et deia quan eres petit: vigila que cauràs! I tu desafiaves l'advertència enfilant-te a tot allò que era escalable; taules, cadires, finestres...

Reconeixes els de la primera fila, en canvi, els de més enllà, et semblen ombres vestides de dol. Sents un somic curt, és la teva germana. No ha deixat de plorar durant tota la vetlla. Ara, mira de contenir-se. Ta mare, en canvi, et somriu. Sembla que li faci il·lusió escoltar-te i et pica l'ullet. Mires a l'esquerra, el taüt està tancat. Dones uns copets al micròfon. La reverberació es conxorxa amb l'acústica de la sala i et pessiga els timpans. Quina merda d'àudio, penses. Col·loques el discurs sobre el faristol. Comences. No et reconeixes a través dels altaveus, però continues. Expliques per què esteu aquí, tot i que és una obvietat. Fas una pausa. Sents la teva germana que esclata a plorar. No la vols ni mirar, ja fa temps que vas aprendre que el plor s'encomana tan de pressa com la por. Llegeixes la primera frase: El meu pare era un gran home. Has redactat una mena d'elegia exaltant les seves virtuts.

Aixeques el cap i t'adones que diguis el que diguis res podrà canviar el que ha passat. Et felicitaran per les emotives paraules, et donaran el condol i, un cop arribis a casa teva, t'adonaràs que cap discurs pot substituir el darrer adeu que t'has perdut.

Calles sobtadament. Es fa un silenci que només tu pots trencar. Camines unes tres passes i obres el taüt. Has agafat el micròfon. Expliques que el teu pare sordejava i que a dins d'aquesta caixa no et podrà sentir. Algú riu. No saps per què, recordes el dia que amb cinc anys et vas enfilars sobre la rentadora en marxa: vigila que cauràs! I vas acabar caient. Et mires el cadàver. L'espera la flamarada del crematori, la que tot ho converteix en cendra i records. Els assistents es neguïtgen. Sobtadament, fas aixecar els tres violinistes de les seves cadires i el pianista del seu tamboret. Apilones les cadires l'una sobre l'altra. Al cim de la torre hi col·loques el tamboret. T'hi enfiles.

Sents els murmurs dels assistents. Ta germana ha canviat el plor per l'estupefacció. La mare t'ha deixat de somriure. La resta de la gent, simplement, te la sua. La torre sembla que es vol vèncer, però et mantens a dalt, com un xerpa experimentat. Fas el cim i et col·loques d'en peus sobre el tamboret, igual que una enxaneta. Tothom et mira bocabadat fins que, inevitablement, han de desviar la mirada cap al taüt. Ton pare s'ha incorporat. Et mira. El mires. Tu li dius adeu des de ben amunt. I ell et respon: vigila que cauràs!

ISAAC CORTÉS I DOMINGO (Instagram: @isaacidc)

visita la
web del ZS

zonasec
www.zonasec.cat

EL DIARI DEL POBLE-SEC

DESCUBRE LA NUEVA...

NOU DE LA RAMBLA 145
08004 BARCELONA
PARALLEL
M L2 L3

SALA Plataforma

**ABIERTO
JUEVES·VIERNES·SÁBADOS
Y VIGILIAS DE FESTIVOS**

DJ
80s 90s
FUNK TIME
OLDIES ROCK
HUMBEATS
MIXMUSIC
INDIE
ETC...

info@salaplataforma.com WWW.SALAPLATAFORMA.COM

La Matalasseria

MATALASSERIA TRADICIONAL CATALANA

Roser, 6 • 08004 BCN • 93 442 66 73 • lamatalasseriabcn@gmail.com

assemblea.cat
Poble-sec

PARALLEL OH!

Si us voleu anunciar:
Tel. 699 73 97 79
Tel. 622 75 13 22
zonasec@hotmail.com

BENVINGUDES, IDEALISTES I ALTRES IL·LUSES

Descarrega't 3Cat.

La nova plataforma digital de
continguts en català i de qualitat.

3cat

Passeu, passeu